

Intiaanipäällikön paikka vapaana

Ihan kohta olen valmis geronomi. –Gero... mikä? kysyy kuulija. -Geronimo?

Ei, vaikka intiaanipäällikön viisautta ja rohkeutta usein vanhustyössä tarvittaisiinkin. Geronomi. Eikä kyseessä ole hoitajan erikoistumistutkinto, vaikka monella meistä aiempaa hoitoalan koulutusta onkin. -Onko lääkehoito-oikeudet? kysyy työnantaja, ja mietin mielessäni, kuinka paljon kysymys kertoo vanhuuden mieltämisestä sairaudeksi. Eihän vanhuus ole sairaus, vaan elämänvaihe! Ihan kuin ei vanhetessa muuta tarvittaisi kuin pillereitä, murisen.

Geronomi on ikääntymisen ja vanhustalvelujen asiantuntija, joka lähtee liikkeelle ikääntyvän asiakkaan voimavaroista ja pyrkii edistämään kokonaisvaltaisesti tämän hyvinvointia, terveyttä ja toimintakykyä. Ammatitaito perustuu laaja-alaiseen gerontologiseen tietoon, palvelujärjestelmän tuntemiseen ja vanhustalvelujen kehittämiseen ja johtamiseen liittyvään osaamiseen. Geronomi toimii neuvonantajana ja kanssakulkijana ikääntyvän asiakkaan vaihtelevissa elämäntilanteissa ja siirtymäkohdissa.

Geronomikoulutus alkoi Seinäjoen Ammattikorkeakoulussa 1993. Oma tutkintonimike saatiin vuonna 2001. Vanhustalvelulain edellyttämien toimenpiteiden myötä työnantajien kiinnostus laaja-alaisia vanhustyön osaajia kohtaan on kasvussa. Aurinkorannikollakin on suomea ja espanjaa puhuvan, paikallisen toimintaympäristön ja kulttuurin tuntevan geronomin kokoinen kolo. Palveluohjaukselle ja -koordinaatiolle näyttäisi olevan kovasti tarvetta. Jos sellainen intiaanipäällikön paikka jossain avautuu, laittakaa postia. Saattaisin tuntea vaatimukset täyttävän geronomin.

Heidi Oilimo